

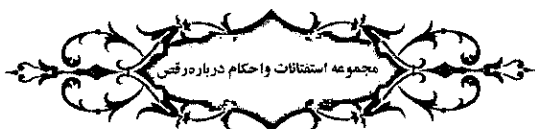
مجموعه استفتائات و احکام

درباره رقص

از دیدگاه مراجع عظام شیعه

حمید احمدی جلفایی

احمدی جلفایی، حمید.
مجموعه استفتانات و احکام درباره رقص، از دیدگاه مراجع
عظام شیعه / حمید احمدی جلفایی، قم: آخرین وصی،
۱۳۹۰. ۷۲ ص.
کتابنامه: ص ۶۷ - ۷۲؛ همچنین به صورت زیرنویس.
۱۵۰۰۰ ریال: شابک ۹۷۸-۶۰۰-۵۶۹۷-۲۹-۲
۱. رقص (فقه). ۲. فقه جعفری - رساله عملیه. الف. عنوان.
۱۳ الف، ۳ الف / ۱۹۷/۶ BP ۲۹۷/۳۷۴

انتشارات آخرین وصی

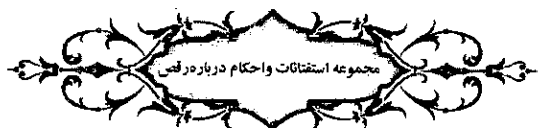
نام کتاب	مجموعه استفتانات و احکام درباره رقص
مؤلف	حمید احمدی جلفایی
صفحه آرائی	مجید بابکی رسکتی (۰۹۱۲۵۳۹۷۹۴)
ناشر	انتشارات آخرین وصی
ناشر همکار	بوستان دانش، آثار امین، نسیم قهوجر
نوبت چاپ - شمارهگان	اول ۱۳۹۰ - ۲۵۰۰
چاپ	زالا کوثر
شابک	۹۷۸ - ۶۰۰ - ۵۶۹۷ - ۲۹ - ۲
قیمت	۱۵۰ تومان

مراکز پخش

قم: انتشارات آخرین وصی - تلفن ۲۸۸۰۴۳۶ تلفکس ۲۸۸۲۸۹۰-۰۲۵۱
قم: پخش کتاب کوثر - تلفن ۰۹۱۲۵۳۹۴۹۷
تهران: میدان انقلاب، خیابان ژاندارمری - پاساژ کوثر، پلاک ۱۵
تلفن: ۴-۶۶۹۷۱۹۷۳ همراه ۰۹۱۲۱۰۰۳۶۶۶

«کلیه حقوق برای پخش کتاب کوثر (بابکی) محفوظ می باشد»

فهرست مطالب

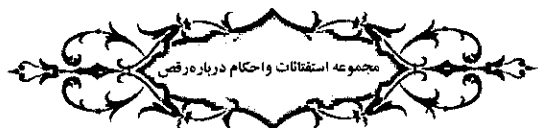
پیشگفتار.....	۹
بازخوانی میراث روایی رقص.....	۱۴
■ احادیث رقص در منابع شیعه.....	۱۶
■ روایات نقل شده در منابع اهل سنت.....	۲۲
■ موضوع رقص در کتاب‌های فقهی قدیمی.....	۲۵
■ رقص در فقه مطلق.....	۲۷
■ نتیجه‌گیری.....	۳۰
■ روش تحقیق.....	۳۳

احکام رقص

از دیدگاه مراجع عظام شیعه

رقصیدن انسان به دور از چشم دیگران.....	۳۷
رقص زن برای شوهر خودش.....	۳۹
رقص مرد برای همسرش.....	۴۲
رقص زن در میان زنان دیگر.....	۴۴
رقص مرد در میان مردان دیگر.....	۴۶

- رقص زن یا مرد در میان محارم خودش ۴۸
- رقص زن در ۵۰
- رقص مرد در ۵۳
- حکم پایکوبی رایج در برخی از مناطق اسلامی ۵۵
- حکم رقصاندن بچه‌ها ۵۷
- حکم رقص به جهت درمان ۵۸
- رقص به قصد ورزش یا بدنسازی (رقص آیروبیک) ۶۰
- حکم نگاه کردن به رقص به صورت حضوری یا از تصویر ۶۲
- آموزش رقص و ایجاد مراکز مربوط به آن ۶۴
- برخی سؤالات متفرقه پیرامون رقص ۶۵
- منابع مأخوذه در کتاب ۶۷

www.ketaboo.ir

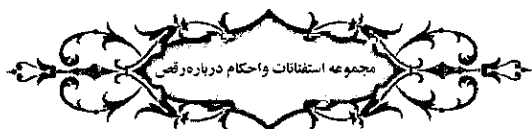
پیشگفتار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا، وَمَا كُنَّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ، وَصَلَوَاتُهُ
الدَّائِمَةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

علی رغم این که برخی از دوستان، به من اعتراض می کردند
که چرا دست به تدوین یک همچنین کتابی می زنم و معتقد بودند
که نوشتن این گونه کتاب ها، موجب توسعه جَوایز حرام این
موضوعات می شود؛ اما نگارنده این نوع تفکر را نمی پذیرم و
معتقد هستم که ما نباید فراتر از نظر شارع مقدس و اهل بیت
عصمت و طهارت علیهم السلام مطابق رأی شخصی خود، برای دین
مقدس اسلام، محدوده تعیین کنیم.

ما حق نداریم برخی از موضوعات دینی را که حتی مراجع

عظام شیعه، با همه ملاحظات آنکه در مقام فتوا دارند، اصل و اساس آن موضوع را به صورت مطلق، حرام ندانسته‌اند، تنها به خاطر خواسته و رأی شخصی خودمان، برای مردم، حرام یا مذموم، معرفی کنیم.

نگارنده، آن طرز تفکری را که همه مردم مسلمان جهان را مردمانی جاهل و طغیانگر یا فرصت طلب و منفی‌گرا فرض می‌کند و آنگاه در مقام نظریه سازی یا قانون گزاری یا فتوا دادن، فراتر و محدود کننده‌تر از شارع مقدس، نظر می‌دهد و بدین وسیله، دایره حلال‌های دینی را بی‌رویه تنگ‌تر می‌سازد؛ یا در بیان حرام و حلال الهی و تبیین روایت‌های معصومین علیهم‌السلام، بی‌دلیل، دست به سانسور می‌زند، به نوعی بجای اسلام می‌دانم و معتقد هستم که اگر ما در بیان مباحث دینی و نظرات امامان معصوم علیهم‌السلام، اصل را بر ایجاد محدودیت بگذاریم، در واقع، دین اجتماعی اسلام را در آذهان همه جهانیان، به ویژه در نظر نسل جدید جوامع اسلامی، دینی خشک و به دور از هرگونه خوشی و تفریح و نشاط، یا دینی مخالف با مقوله‌ها و واقعیت‌های طبیعی و جبری پیشرفت زمان، معرفی نموده‌ایم.

سبب این که نگارنده، بر نوشتن این کتاب، عزم نمودم، آن بود که در سال جاری، در یکی از مجالس روضه خانگی که در شهر مقدس قم داشتم و اتفاقاً مجلس بسیار پر جمعیت و گرمی هم

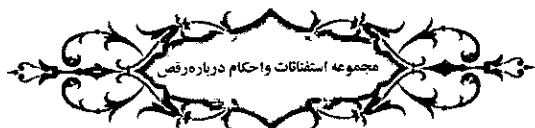

بود، یکی از بانوان مسلمان، با بانویی دیگر، بر سر این مسئله که آیا زن می‌تواند برای شوهر خود برقصد، اختلاف نظر پیدا کرده بودند و در پایان مجلس، در این زمینه، از من سؤال کردند. به هر زبانی که ممکن می‌شد، نظر اسلام و فتاوی مراجع عظام را برای آن‌ها توضیح دادم، اما در نهایت، نتوانستم به زنی که معتقد بود این مسئله، حرام است، بفهمانم که از نظر مراجع دینی، این مسئله، هیچ اشکالی ندارد و تقریباً همه مراجع دینی، آن را جایز و بلکه برخی از آن‌ها، این مسئله را در راستای خدمت به شوهر و تحریک و ارضای جنسی و عاطفی او، مستحب یا نیکو دانسته‌اند. آخرین جمله‌ای که آن زن افراطی، در نهایت، به زبان آورد، این بود: مگر انسان، میمون است که برقصد؟

از این رو نگارنده، تصمیم جدی گرفتم تا در این زمینه، تحقیق بیشتری نموده و ضمن اشاره به مباحث روایی این قضیه، نظرات عموم مراجع عظام شیعه را در کتابی مختصر، به خوانندگان محترم، تقدیم کنم.

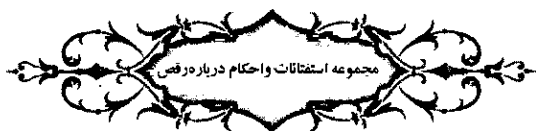
پس از بررسی و تأمل اولیه در این زمینه، روشن شد که بحث در مورد این موضوع، به طور کلی در قالب پانزده فصل عمده زیر - که هر یک از آن‌ها، در بردارنده یک سؤال اساسی است - امکان‌پذیر است:

۱. رقص انسان به دور از چشم دیگران برای خودش.

۲. رقص زن برای شوهرش.
 ۳. رقص مزد برای همسرش.
 ۴. رقص زن در میان زنان دیگر.
 ۵. رقص مرد در میان مردان دیگر.
 ۶. رقص زن یا مرد، در میان محارم خویش.
 ۷. رقص زن، در معرض دید مردان نامحرم.
 ۸. رقص مرد، در معرض دید زنان نامحرم.
 ۹. پای کوبی شیشه به رقص که در برخی از مناطق ایران، از قدیم، مرسوم بوده است.
 ۱۰. رقصاندن بچه‌ها.
 ۱۱. رقص به جهت درمان (به توصیه پزشک).
 ۱۲. رقص به قصد ورزش یا بدن سازی (رقص ایروبیک).
 ۱۳. نگاه به رقص به صورت حضوری یا از تصویر.
 ۱۴. آموزش رقص و ایجاد مراکز مربوط به آن.
 ۱۵. برخی مسائل متفرقه پیرامون رقص.
- نوشتنی است که همه مراجع عظام شیعه، در مورد همه این پرسش‌ها، در رساله‌ها یا نوشته‌های خود، پاسخ ارائه نداده‌اند؛ یا این که برخی از آن‌ها، تنها به صورت کلی و قاعده‌وار در مورد این موضوع، پاسخ داده‌اند و از این رو، عموم مردم، از عهده افزاین شاخ و برگ‌های آن، بر نمی‌آیند.

در این کتاب ، علاوه بر آن که جواب برخی از این پرسش ها ، از طریق نامه و ... از دفاتر مراجع عظام - حفظهم الله - تحصیل و ارائه شده ، برخی از نظرات آن ها نیز با استناد به متن فتاوا و نظرات کلی آن ها ، ثبت گردیده است .

در پانوشت کتاب ، مأخذ هر کدام از فتواها یا استفتائات نقل شده ، به دقت ، گزارش گردیده است .

حمید احمدی جلفایی

خرداد ۱۳۹۰

www.ketab.ir

